

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี

นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชาการบัญชี ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มอาชีพการเงินและบัญชี
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง
โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการ
บัญชี

นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

แผนกวิชาการบัญชี ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มอาชีพการเงินและบัญชี
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี

ผู้วิจัย นางสาวกัญญาณัฐ แก้วบัวสา

ปีการศึกษา 2/2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบฝึกทักษะ แบบวัดความเข้าใจในบทเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าดัชนี ประสิทธิภาพ (E1) และสถิติทดสอบสมมติฐานที่ (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน
2. ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน 0.66 คิดเป็นร้อยละ 66.25

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่านโดยเฉพาะงานวิจัยและนวัตกรรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนชี้แนะผู้วิจัย แม้ว่าท่านจะมีภาระงานมากทำให้ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังปรากฏนามในวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ที่ได้กรุณาตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเที่ยงตรงและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีคุณภาพ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการ คณะครูแผนกวิชาการบัญชีและคณะครูบุคลากรทางการศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีมาตลอดและขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีส่งผลให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ ผู้วิจัยขอโน้มบुชาแต่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ความดี ความงามของท่านทั้งหลายที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและคอยเป็นกำลังใจในการทำงานจนสำเร็จได้ด้วยดีจะอยู่ในความทรงจำของผู้วิจัยตลอดไป

กัญญาณัฐ แก้วบัวสา

คำนำ

งานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จัดทำขึ้นเพื่อประเมินการพัฒนาผู้เรียน ทางด้านการบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีต้นทุนให้กับนักศึกษา และผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทางการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568.....	4
หลักสูตรรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002.....	13
ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
วิธีสร้างเครื่องมือที่.....	19
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	21
สรุปผล	21
อภิปรายผล	21
ข้อเสนอแนะ	23
ภาคผนวก.....	24
บรรณานุกรม	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและทรัพยากรมนุษย์รวมทั้งผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพทั้งความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมแต่ละระดับการศึกษาการจัดการกระบวนการเรียนรู้นั้นจะต้องจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนโดยจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลกระบวนการคิด การฝึกทักษะ การจัดการ การเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ จะต้องใช้ความรู้มาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็น ทำเป็น ทำได้ และทำให้เกิดการใฝ่รู้ ผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ได้สัดส่วนและสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

บัญชีถือเป็นวิชาที่มีความสำคัญซึ่งข้อมูลทางบัญชีสามารถใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจหรือทางเศรษฐกิจเพื่อจัดสรรทรัพยากรไปในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันและบัญชียังมีความสำคัญในการพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้เป็นคนคิดอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับการตัดสินใจในลงทุน การออม หรือการบริโภค ดังนั้นบัญชีจึงเป็นวิชาที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะวิชาบัญชีเป็นวิชาที่เน้นด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจการวิเคราะห์การสังเคราะห์และการคำนวณ และมีลักษณะเป็นนามธรรมที่ต้องใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลหน้าที่ของผู้เรียนคือการเป็นผู้รับฟังและจดจำ เนื้อหาจากผู้สอนเพื่อนำไปใช้ในการสอบเท่านั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความตึงเครียดเบื่อหน่ายจึงเกิดทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อวิชาบัญชี และไม่สนใจเรียนเท่าที่ควรซึ่งปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและมีความสนใจต่อวิชาบัญชีลดลงจึงเป็นเหตุให้การเรียนการสอนวิชาบัญชีไม่ได้ผลวิชาบัญชียังมีความยาก ต่อการทำความเข้าใจด้วยตนเองและเมื่อมีการเรียนการสอนในชั้นเรียนเกิดขึ้นผู้เรียนเกิดความสับสนและไม่สามารถซักถามจากผู้สอนได้เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีจำกัดซึ่งผู้สอนคิดว่าควรที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการทำบัญชีจนเกิดเป็นทักษะความชำนาญเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นพร้อมทั้งหาแนวทางและวิธีการใหม่ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนการสอนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวและสนใจในวิชาการบัญชีและชอบเรียนวิชาการบัญชีเพิ่มมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจึงเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อเป็นสื่อการสอนของการจัดการเรียนรู้และจะนำผลที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะ

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 กลุ่ม มทบ. 11 จำนวน 22 คน

กลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 กลุ่ม มทบ. 11 จำนวน 22 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 และความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (30201-2002) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568 และหลักสูตรสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยแบ่งเนื้อหาสำหรับนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ทั้งหมด 2 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ฝึกการบันทึกบัญชีตามวงจรการบัญชีชั้นกลาง 2

เรื่องที่ 2 ฝึกการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการผลิตกรณีโรงงานและสำนักงานตั้งอยู่คนละแห่ง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

นียมศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบความรู้ของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2. นักศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา วิชาการบัญชีจำนวน 22 คน ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

3. แบบฝึกทักษะหมายถึง แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องระบบบัญชีต้นทุนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. การบันทึกบัญชีชั้นกลาง หมายถึง ระบบการเก็บสะสมรวบรวมข้อมูลต้นทุน การคำนวณต้นทุน การบันทึกต้นทุน การวิเคราะห์ต้นทุน นำไปจัดทำรายงานต้นทุนการผลิต เสนอต่อฝ่ายบริหารนำไปใช้บริหารองค์กร

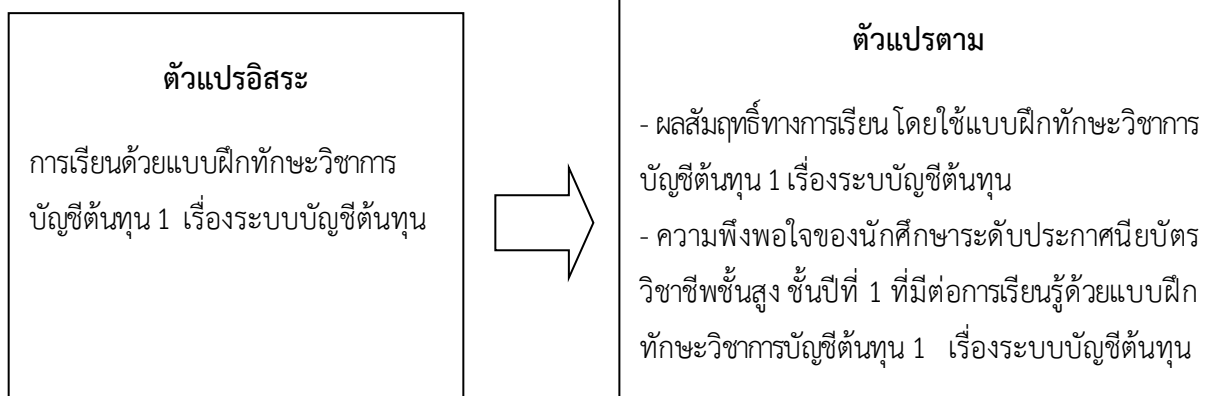
5. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ หมายถึง คุณภาพของชุดฝึกทักษะที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นได้จากการยอมรับประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_1/E_2 ของแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนของนักศึกษาทุกคน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนของนักศึกษาทุกคน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในด้านดีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568
2. หลักสูตรรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002
3. ความหมายของแบบฝึกทักษะ
4. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
5. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อุตสาหกรรมเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ ความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งข้อเสนอจากคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (อ.กรอ.อ.ศ.) โดยหลักสูตรดังกล่าวเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework : NQF) และกรอบคุณวุฒิ อังอิงอาเซียน (ASEAN Qualifications Reference Framework : AQR) มาตรฐานการศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน และมาตรฐานอื่น ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อมุ่งเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิครวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม ซึ่งสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตนส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษา และพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน สถานประกอบการ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชุมชน ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและยกระดับ

การศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียนหรือกรอบคุณวุฒิอื่นในระดับสากล มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติโดยเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชนสังคมและการพัฒนาประเทศรวมทั้งประกอบอาชีพอิสระได้

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้หลายรูปแบบตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคด้วยการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชา โดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของบุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติและวิธีการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

3. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน ระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน องค์กรวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการในการทำงานและการประกอบอาชีพโดยยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ และสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ในประเทศและสังคมโลก เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน

จุดหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีพฤติกรรมหรือการกระทำระดับบุคคลที่สะท้อนถึงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยและค่านิยมที่สะท้อนคุณลักษณะเฉพาะศาสตร์ วิชาชีพ และสถาบัน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมายเคารพสิทธิของผู้อื่นมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ปฏิบัติตนตามแบบแผน หรือข้อบังคับที่สอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติที่ดีของคนในสังคม มีจิตสาธารณะ จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยพัฒนาผ่านการเรียนรู้ และการฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร

2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพรวมทั้งในระดับที่เชื่อมโยงกับการทำงาน

3. เพื่อให้มีทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ทักษะด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด

วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะในการวางแผน การบริหารจัดการการประสานงาน การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและการสื่อสาร และการประเมินผลในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามแบบแผน และปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลง การพัฒนา นวัตกรรมตามสายอาชีพสามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรมเป็นบางครั้ง

5. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม มีความรักชาติสำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม อารมณ์รักชาติไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ประเทศมีความ มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568

1. การเรียนการสอน

1.1 หลักสูตรนี้ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละ วิธีมาประเมินผลร่วมกันได้ สามารถขอยกเว้นการเรียนรายวิชาโดยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการ เรียน การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การเทียบโอนผลลัพธ์การเรียนรู้ การเทียบโอนประสบการณ์ของ บุคคล การเทียบโอนสมรรถนะบุคคลตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิง อาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลเข้าสู่หน่วยกิต ตามหลักสูตร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ การอาชีวศึกษากำหนด

1.2 การจัดการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะเฉพาะด้านในระดับเทคนิคสามารถ จัดการเรียนการสอนได้ด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้จาก วิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ศักยภาพ สมรรถนะในการทำงาน และการประกอบอาชีพ ตามมาตรฐาน และระดับคุณวุฒิของประเภทวิชา กลุ่มอาชีพ และสาขาวิชา

2. การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

2.1 การจัดการศึกษาโดยรูปแบบการศึกษาในระบบ และรูปแบบการศึกษาระบบทวิภาคีใช้ ระบบทวิภาค โดยกำหนดให้ 1 ปีการศึกษาแบ่งเป็น 2 ภาคเรียนและใน 1 ภาคเรียน มีระยะเวลาการจัดการ การศึกษา ไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

2.2 หากไม่เป็นไปตามข้อ 2.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจะต้องแสดง รายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นให้ชัดเจน ประกอบด้วย การแบ่งภาคเรียน ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละ ภาคเรียนการคิดหน่วยกิต รายวิชา รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิต ของระบบดังกล่าว รายวิชาภาคทฤษฎี และรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือการฝึกอาชีพ หรือการฝึกภาคสนาม การทำ โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ หรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องและ เหมาะสมกับระบบการจัดการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง 80 - 90 หน่วยกิต การพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีวิธีการคิดหน่วยกิต ของรายวิชา ดังนี้

3.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย 15 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4 การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.5 การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 80 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.6 การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.7 กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่สร้างการเรียนรู้นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้นการนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคเรียนปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด โดยเทียบเคียงการคิดค่าหน่วยกิต ตามลักษณะและระยะเวลาของกิจกรรมตามข้อ 3.1 - 3.6

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

4.1.1 กลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร ประกอบด้วย รายวิชาภาษาไทย และรายวิชาภาษาต่างประเทศ

4.1.2 กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา ประกอบด้วย รายวิชาวิทยาศาสตร์ และรายวิชาคณิตศาสตร์

4.1.3 กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ประกอบด้วย รายวิชาสังคมศาสตร์และรายวิชามนุษยศาสตร์การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการให้ครอบคลุมกลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสารกลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิตในสัดส่วนที่เหมาะสมตามกลุ่มอาชีพและสาขาวิชา

4.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 60 หน่วยกิต

4.2.1 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ประกอบด้วย รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพ และรายวิชาที่เป็นพื้นฐานของงานอาชีพ

4.2.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ประกอบด้วย

1) รายวิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ เรียงลำดับรายวิชาที่ต้องเรียน เพื่อสะท้อนความเป็นสาขาวิชา และรายวิชาที่สามารถเลือกเรียนตามลักษณะงานอาชีพเฉพาะของสาขาวิชา ตามเงื่อนไขที่สาขาวิชากำหนด

2) รายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขาวิชา จำนวน 4 หน่วยกิต การจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เพื่อกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใด ต้องมีจำนวน หน่วยกิต ของกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ รวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียนรายวิชาจากหมวดวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราชเดียวกันทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา รวมไม่น้อยกว่า 5 หน่วยกิต

4.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับหน่วยกิต

5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อ ส่งเสริมให้เกิดการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาเสริมสร้างการ เป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดย ผู้เรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง ต่อ ภาคเรียน

5.2 ผู้เรียนที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพหรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของสถานประกอบการ

5.3 ผู้เรียนภายใต้โครงการความร่วมมือต่าง ๆ ของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาให้ เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายใต้โครงการความร่วมมือของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษานั้น

5.4 ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย

5.5 การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

6. การปรับพื้นฐานวิชาชีพ

6.1 ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพในสาขาวิชาที่เข้าเรียน สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาต้องจัดให้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนในสาขาวิชานั้น ดังนี้

6.1.1 ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า ต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชาที่กำหนด

6.1.2 ผู้เข้าเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 หรือเทียบเท่าต่างประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชาที่กำหนด และยังไม่สำเร็จการศึกษา

6.2 การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

6.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถยกเว้นการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่หลักสูตรกำหนดสำหรับผู้เรียนและผู้เข้าเรียนได้ ดังนี้

6.3.1 ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบันรับรองผลการเรียนรายวิชานั้นได้

6.3.2 ผู้ที่ได้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดในสาขาวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต่างพุทธศักราช หรือหลักสูตรอื่นซึ่งไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่มีจุดประสงค์หรือสมรรถนะหรือผลลัพธ์การเรียนรู้และเนื้อหาใกล้เคียงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่าหน่วยกิต ของรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนด และผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้สถานศึกษาหรือสถาบันดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชานั้นได้

6.3.3 ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานอาชีพจากศึกษาด้วยตนเอง หรือทำงานในอาชีพนี้อยู่แล้ว หรือจากการฝึกอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรือจากการวิจัยและนวัตกรรม หรือมีสมรรถนะตามมาตรฐานอาชีพ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติและกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน มาตรฐานอาชีพระดับสากลหรือมีความรู้ในรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่กำหนดมาก่อนเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้ว แต่ได้เรียนหรือฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ สามารถขอประเมินเทียบโอนความรู้และประสบการณ์เพื่อยกเว้นการเรียนรายวิชาได้ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และตามหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชาที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

7. การจัดการเรียน

การจัดการเรียนเป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา โดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ 40 : 60 และพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนี้

7.1 ให้จัดการเรียนสำหรับการลงทะเบียนเรียน ดังนี้

7.1.1 การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบเต็มเวลาลงได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิต

7.1.2 การลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนปกติสำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลาลงได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

7.1.3 การลงทะเบียนเรียนภาคเรียนฤดูร้อนลงได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิตเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่เกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์การจัดการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพและการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกับสถานประกอบการ

7.2 จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียนโดยคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับก่อนและหลังความง่ายและยาก ความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของรายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของงานโครงการและหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

7.3 จัดรายวิชาในแผนการเรียนให้ครบถ้วนทุกหมวดวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรและเงื่อนไขที่สาขาวิชากำหนด

7.4 จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง โดยคำนึงถึงการนำไปประยุกต์ใช้และบูรณาการกับกลุ่มรายวิชาชีพในสาขาวิชา โดยควรจัดกระจายทุกภาคเรียน

7.5 จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ดังนี้

7.5.1 รายวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาชีพควรจัดให้เรียนก่อนเพื่อเป็นการฝึกทักษะพื้นฐานให้มีความพร้อมก่อนการเรียนรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ หรือการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

7.5.2 รายวิชาที่สนับสนุนงานอาชีพให้จัดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ที่ควรมีก่อน-หลัง และความเชื่อมโยงสอดคล้องกับรายวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

7.6 จัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะควรจัดให้เรียนรายวิชาบังคับตามที่สาขาวิชา กำหนดก่อนรายวิชาเลือก โดยคำนึงถึงรายวิชาที่สามารถบูรณาการการจัดการเรียนรู้ในลักษณะงาน โครงการ และหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

7.7 จัดรายวิชาโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ รวมจำนวน 4 หน่วยกิต โดยขึ้นอยู่กับลักษณะและขนาดของโครงการ ดังนี้

7.7.1 รายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต (12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 180 ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 หรือภาคเรียนที่ 4 ครั้งเดียว โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

7.7.2 รายวิชาโครงการ 2 หน่วยกิต (6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 90 ชั่วโมงต่อภาคเรียน) ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 และหรือภาคเรียนที่ 4 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

7.7.3 การจัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ หรือฝึกอาชีพในสถานประกอบการก็สามารถดำเนินการได้ โดยให้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากับสถานประกอบการ

7.8 จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียนปกติ ให้จัดในภาคเรียนที่ 3 หรือภาคเรียนที่ 4 โดยดำเนินการดังนี้

7.8.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการพิจารณาจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติโดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

7.8.2 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำแผนฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริมและแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติวัดประเมินผลและตัดสินผลการเรียนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนรายวิชาและครูฝึก

7.8.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการและรายวิชาฝึกงานเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 12

7.9 จัดรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ จากทุกหมวดวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราชเดียวกัน ทุกประเภทวิชาและสาขาวิชา ยกเว้นรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพที่สาขาวิชากำหนด

7.10 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน อย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาคเรียน ทั้งนี้ หากสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษามีเหตุผลและความจำเป็นในการจัดแผนการเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นอาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยให้คำนึงถึงความสมดุลของจำนวนหน่วยกิตและชั่วโมงรวมตามแผนการเรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าสถานศึกษา

8. การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

จัดฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียนปกติ หรือ 1 ปีการศึกษาตามข้อตกลงระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ โดยดำเนินการดังนี้

8.1 ให้จัดฝึกอาชีพในสถานประกอบการแทนการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพโดยกำหนดเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามที่หลักสูตรรายวิชากำหนด

8.2 จัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพหรือรายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพื่อนำไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ

8.3 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดทำแผนฝึกอาชีพ แผนการนิเทศ แผนการสอนเสริม และแนวทางการวัดประเมินผลรายวิชา

8.4 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการสามารถพัฒนารายวิชาที่สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการเพิ่มเติมได้ ตามหลักเกณฑ์ในข้อ 12

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

9. การเข้าเรียน

9.1 ผู้เรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

9.2 ผู้ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หรือเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าให้อยู่ในสถานะผู้เข้าเรียน

10. การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

11. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

11.1 ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ากรณีผู้เข้าเรียนต้องนำผลการสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามาแสดง เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

11.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชา กลุ่มอาชีพและสาขาวิชา และตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด หรือแผนการเรียนรายบุคคลที่สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนด

11.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนน

11.4 ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพหรือผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานอื่นที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพขององค์กรรับรองในประเทศหรือสากล

11.5 ได้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแผนการเรียนที่สถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษากำหนดและ “ผ่าน” ทุกภาคเรียน

12. การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

12.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนด โดยต้องพัฒนาร่วมกับสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

12.2 การพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพและจุดประสงค์สาขาวิชา โดยดำเนินการดังนี้

12.2.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มสมรรถนะเพื่อเลือกเรียนนอกเหนือจากรายวิชาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับได้โดยสามารถพัฒนาเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระตามมาตรฐานของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

12.2.2 หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ สามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะได้ ตามความต้องการของสถานประกอบการหรือยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศการกำหนดรหัสวิชาจำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

12.2.3 การพัฒนารายวิชาฝึกงานเพื่อนำไปฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ให้นับจำนวนชั่วโมง ตามหลักเกณฑ์ข้อ 3.5 และกำหนดรหัสวิชาตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ

13. การพัฒนา ปรับปรุง อนุมัติ และประกาศใช้หลักสูตร

13.1 สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาเพิ่มเติมได้ตามเงื่อนไขของหลักสูตร โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบก่อนจัดการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ทั้งนี้ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันให้นำเสนอสภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

13.2 ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาจัดให้มีการประเมินและรายงานผลการใช้หลักสูตรให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องหรืออย่างน้อยทุก 5 ปี

13.3 การอนุมัติหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้ดำเนินการดังนี้

13.3.1 หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง และกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

13.3.2 กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรีให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาโดยความเห็นชอบของหน่วยงานที่กำกับดูแลด้านหลักสูตร และเสนอต่อคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

13.4 การประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้ทำเป็นประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

14. การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษากำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย 4 ด้าน ดังนี้

- 14.1 หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ
- 14.2 ครู ทรัพยากรและการสนับสนุน
- 14.3 วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
- 14.4 ผู้สำเร็จการศึกษา

ในกรณีสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาใดจัดการศึกษาไม่เป็นไปตามข้างต้นหรือจัดให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างไม่มีคุณภาพ สถานศึกษาต้องรับผิดชอบในผลแห่งความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002

อ้างอิงมาตรฐาน

มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านบัญชี ระดับ 4

หน่วยสมรรถนะ 01081 ปฏิบัติงานด้านการบัญชีต้นทุนการผลิตและการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

13

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา

บันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตกรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำของเสียของมีตำหนิ เศษซาก ต้นทุนฐานกิจกรรม ด้วยความมีระเบียบ ละเอียดยรอบคอบ ซื่อสัตย์ มีวินัย ตรงต่อเวลา

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักการเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซากและต้นทุนฐานกิจกรรม
2. มีทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซากและต้นทุนฐานกิจกรรม

3. ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการจัดทำบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตกรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก และต้นทุนฐานกิจกรรม ในงานวิชาชีพ

4. มีกิจนิสัย มีระเบียบ ละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพบัญชี

สมรรถนะรายวิชา

1. ประมวลความรู้เกี่ยวกับต้นทุนการผลิต และต้นทุนงานสั่งทำ
2. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและจัดทำต้นทุนการผลิต
3. บันทึกบัญชีกรณีสะสมต้นทุน คำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ
4. บันทึกบัญชีเกี่ยวกับของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก ต้นทุนฐานกิจกรรม

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวคิดเกี่ยวกับบัญชีชั้นกลาง 2 การจำแนกประเภทต้นทุน บัตรคุมวัตถุดิบ ควบคุมภายในเกี่ยวกับวัตถุดิบ ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายการผลิต บันทึกบัญชีเกี่ยวกับวัตถุดิบ ค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายการผลิต กรณีสะสมต้นทุนคำนวณและแบบต้นทุนงานสั่งทำ จัดทำต้นทุนการผลิต บัตรต้นทุนงานสั่งทำ บันทึกบัญชีเกี่ยวกับของเสีย ของมีตำหนิ เศษซาก และต้นทุนฐานกิจกรรม

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ผกา สัตยธรรม (2542 : 115) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ หมายถึง เป็นสื่อการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเรียนรู้อย่างด้วยตัวเอง (Self Instruction) ลักษณะของบทเรียนจะต้องมีเนื้อหา ซึ่งเรียงลำดับเรื่องจากง่ายไปหายาก ชัดเจนและเข้าใจ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเองได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 164) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะดังนี้

- 1.เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
- 2.ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นแต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
- 3.ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ได้ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

4.แบบฝึกหัดช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

5.การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็นจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของผู้เรียนได้ชัดเจน ช่วยให้ครูดำเนินการแก้ไขปรับปรุงปัญหาต่าง ๆ ได้ทันที่

6.แบบฝึกหัดที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยครูประหยัดแรงงานและเวลาที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทำให้มีเวลาและโอกาสในการฝึกฝนมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิภาดา เกิดพิทักษ์ (2539) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความรู้ ทักษะหรือความสามารถที่ได้รับหลังจากการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2525) ได้บัญญัติศัพท์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใดๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะหรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญนำ เกษี (2559) ได้รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง กราฟ โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ได้จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 คน ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ คณิตศาสตร์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึก

ณรงค์ฤทธิ์ วิษา (2559) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปิ่น อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80 /80 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการ เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กระบวนการทำวิจัย เป็นวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) แบบแผนการวิจัยในชั้นเรียนเป็น กลุ่มทดลองของกลุ่มเดียว (OneGroup Pretest Posttest Design) ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 เล่ม มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือมีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 80.00/81.81 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าหลังเรียน คะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.38 ค่าเฉลี่ยที่ 17.29 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 คะแนนหลังเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.33 ค่าเฉลี่ยที่ 25.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.22 ความพึงพอใจที่มีต่อ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

กอบการณูจน์ วิเศษรัมย์ (2557) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สกคค คำของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก พัฒนาทักษะการเขียนสกคค คำ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการ เขียนสกคค คำก่อนและหลังเรียนด้วย แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสกคค คำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการ จับสลาก 1 ห้อง โดยใช้ห้องเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์หน่วยในการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสกคค คำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสกคค คำที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.42/89.59 และนักศึกษาที่ใช้แบบ ฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสกคค คำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ชุนท์พิมาน บุษมี (2554) การบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่ รายวิชาการบัญชีการเงิน รหัสวิชา 3220 -1006 สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีระดับ ปวส.1 แผน 2 ที่สร้างขึ้นมีการแบ่งลักษณะแบบฝึกทักษะ ออกเป็น 5 กิจกรรมเรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก แต่ละกิจกรรมใช้เวลาในการทำแบบฝึก 30 นาที เมื่อนำไปฝึกกับนักศึกษาแล้วพบว่านักศึกษาให้ความสนใจกระตือรือร้นในแบบทำฝึกทักษะมีเข้าใจสามารถ วิเคราะห์ รายการค้า และสามารถบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่ได้อย่างถูกต้องทำให้นักศึกษามีทักษะในการแก้ โจทย์บัญชีสูงขึ้นการใช้แบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 2 เรื่องการบันทึกรายการ ค้าก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีระดับ ปวส.1 แผน 2 พบว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ผลรวมร้อยละ 57.25 และหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ ผลรวม ร้อยละ 88.22 ทำให้ทราบว่า ในการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะนักศึกษาอาจจะไม่ค่อยเข้าใจในบทเรียน มากนักเพราะไม่ค่อยมีพื้นฐานทางด้านบัญชี ไม่เข้าใจหลักการทางบัญชีที่ถูกต้อง ไม่มีทักษะในการในการแก้ โจทย์ บัญชีและการบันทึกบัญชี แต่เมื่อทำการทดสอบหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่ามีความร้อยละเพิ่มมากขึ้น แสดงว่าเมื่อนักศึกษาได้ฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาบ่อย ๆ ครั้งโดยเรียงลำดับจากแบบฝึกเสริมทักษะที่ง่ายไป หายากแล้วทำให้นักศึกษาเข้าใจ ในเนื้อหาของบทเรียนเข้าใจหลักการทางบัญชีและเกิดทักษะความชำนาญใน การบันทึกบัญชีจึง สามารถทำคะแนนสอบได้เพิ่มขึ้น

จากการศึกษาวิจัยที่ได้รวบรวมมาข้างต้นสรุปได้ว่าการที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยผ่านนวัตกรรมและ สื่ออย่างหลากหลาย อย่างเช่น แบบฝึกทักษะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา การใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นแบบฝึกทักษะจึงควรมีการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับ การเรียนในรายวิชาต่าง ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง ระบบบัญชีชั้นกลาง 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 กลุ่ม ปวส.1 การบัญชี จำนวน 23 คน

กลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 กลุ่ม ปวส.1 การบัญชี จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ
2. แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (รหัส 30221 – 2203) เรื่องระบบบัญชีชั้นกลาง 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2568

วิธีสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเนื้อหารายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (รหัส 30221 – 2203) เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็น แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

3. สร้างแบบฝึกทักษะ วิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 (รหัส 30221 – 2203) เรื่อง ระบบบัญชีชั้นกลาง 2 โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจความเรียบร้อยและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบฝึกทักษะฉบับที่สมบูรณ์ถูกต้องไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มทดลองโดยวิธีการเลือกจากการสังเกตและตรวจสอบแบบฝึกหัดในภาพรวมของห้องเรียนที่มีผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ เรื่องระบบบัญชีต้นทุนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจได้จากนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 กลุ่ม ปวส.1 การบัญชี จำนวน 23 คน

2. ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับนักศึกษาในกลุ่มทดลองทำการทดสอบโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ในเรื่องระบบบัญชีชั้นกลาง 2 แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินจัดการเรียนการสอนตามตารางการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาระดับ ปวส.ชั้นปีที่ 2กลุ่ม ปวส.1 สาขาการบัญชี จำนวน 23 คน

4. เมื่อดำเนินการสอนครบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test) ทันทีโดยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่องระบบบัญชีชั้นกลาง 2 เป็นชุดเดียวกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อไปวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย / การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เป็นการหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้และในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 , หน้า 105)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม มทบ. 11 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

18

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Paired Samples t-test โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบสมมติฐานที่จะใช้เปรียบเทียบ

D แทน กับค่าวิกฤติค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum D$ แทน ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์การทำแบบวัดความเข้าใจในบทเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนทดสอบก่อนและหลังใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง ระบบบัญชีต้นทุน

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องระบบบัญชีต้นทุน	N	df	\bar{X}	S.D	t-test	sig
คะแนนก่อนเรียน	22	19	6.00	0.79	24.22	0.00**
คะแนนหลังเรียน	22	19	8.65	0.81		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแตกต่างกันโดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ($\bar{X} = 8.65$, S.D. = 0.81) สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X} = 6.00$, S.D. = 0.79)

ตารางที่ 2 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชี ต้นทุน 1 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลคูณจำนวนนักศึกษา กับคะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนนหลังเรียน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน	E.I.
220	173	122	0.66

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน 0.66 คิดเป็นร้อยละ 66.25

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 23 คน ผู้วิจัยสามารถทำการสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะทางการวิจัย ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน
2. ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องการบันทึกบัญชีชั้นกลาง โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน 0.66 คิดเป็นร้อยละ 66.25

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่องระบบบัญชีต้นทุนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 22 คน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากใช้แบบฝึกทักษะมีสูงกว่าคะแนน ก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และค่าดัชนีประสิทธิผล (E1) มีค่าเท่ากับ 0.66 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกอบการญจน์ วิเศษรัมย์ (2557) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนใช้ แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่เรียนวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยการจับสลาก 1 ห้อง โดยใช้ห้องเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์หน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.42/89.59 และนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 ในทุก 2 หน่วยเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน
2. ควรนำชุดแบบฝึกทักษะไปเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ บ้าง ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้สอนในด้านการคิดค้นหาวิธีการผลิตสื่อที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้สอนได้รู้จักบูรณาการวิธีการ สอนแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหามากที่สุด เพราะเนื้อหาแต่ละหน่วยเรียนไม่สามารถสอนโดยใช้วิธีการสอนเพียงแบบเดียวกันได้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และผู้เรียน
3. แบบฝึกทักษะควรมีความหลากหลายเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำไปวิจัยโดยใช้แบบฝึกทักษะไปใช้กลุ่มตัวอย่างอื่นเช่นในระดับที่สูงกว่าเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษา
2. ควรนำใช้แบบฝึกทักษะเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ

ภาคผนวก

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 30201-2002
เรื่อง ระบบบัญชี

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. ระบบบัญชีต้นทุนหมายถึงข้อใด
 - ก. ระบบการจัดทำรายงานต้นทุนการผลิตสำหรับฝ่ายบริหาร
 - ข. ระบบการนำเสนอข้อมูลแก่บุคคลภายในและบุคคลภายนอก
 - ค. ระบบการบันทึกบัญชีเพื่อการจัดทำกำไรขาดทุนและงบแสดงฐานะการเงิน
 - ง. ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึก จำแนก และสะสมข้อมูลต้นทุนจากข้อมูลในเอกสาร แบบฟอร์มเพื่อเสนอข้อมูลให้ผู้บริหาร
2. ประเภทของการบันทึกบัญชีชั้นกลาง แบ่งตามชนิดของต้นทุนที่ถูกสะสม ได้แก่ข้อใด
 - ก. วิธีต้นทุนเต็มและต้นทุนผันแปร
 - ข. วิธีต้นทุนงานสั่งทำและต้นทุนช่วงการผลิต
 - ค. วิธีต้นทุนเต็ม ต้นทุนผันแปร และต้นทุนปกติ
 - ง. วิธีต้นทุนจริง ต้นทุนปกติ และต้นทุนมาตรฐาน
3. วงจรการบัญชีต้นทุนโดยใช้ระบบต้นทุนปกติ ได้แก่ข้อใด
 - ก. วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต → กระบวนการผลิต → สินค้าสำเร็จรูป → ต้นทุนขาย
 - ข. วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต + ผลต่างค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างานต่ำไป → กระบวนการผลิต → สินค้าสำเร็จรูป → ต้นทุนขาย
 - ค. วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างาน → กระบวนการผลิต → สินค้าสำเร็จรูป → ต้นทุนขาย
 - ง. วัตถุดิบทางตรง + ค่าแรงทางตรง + ค่าใช้จ่ายการผลิต + ผลต่างค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างานสูงไป → กระบวนการผลิต → สินค้าสำเร็จรูป → ต้นทุนขาย

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 4-5

กิจการผลิตสินค้าแห่งหนึ่ง มีรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิต ดังนี้ วัตถุดิบต้นงวด 45,000 บาท วัตถุดิบปลายงวด 52,500 บาท ซื้อวัตถุดิบระหว่างงวด 180,000 บาท เบิกวัตถุดิบทางตรง 150,000 บาท งานระหว่างทำต้นงวด 18,000 บาท งานระหว่างทำปลายงวด 25,500 บาท สินค้าสำเร็จรูปต้นงวด 30,000 บาท สินค้าสำเร็จรูปปลายงวด 52,800 บาท สินค้าผลิตเสร็จเป็นสินค้าสำเร็จรูป 354,000 บาท นำสินค้าออก

จำหน่ายโดยบวกกำไรขั้นต้น 50% ของราคาทุน ค่าแรงระหว่างงวด 135,000 บาท เป็นค่าแรงทางตรง 80% นอกนั้นเป็นค่าแรงทางอ้อม ค่าใช้จ่ายการผลิตอื่น ๆ 50% ของค่าแรงทางตรง

4. ข้อใดต่อไปนี้เป็นแสดงการบันทึกบัญชีตามวงจรการบัญชีโดยใช้ระบบต้นทุนจริง

ก. เดบิต งานระหว่างทำ	354,000	
เครดิต วัสดุดิบทางตรง		150,000
ค่าแรงทางตรง		135,000
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต		69,000

ข. เดบิต งานระหว่างทำ	355,500	
เครดิต วัสดุดิบทางตรง		150,000
ค่าแรงทางตรง		105,000
ค่าใช้จ่ายการผลิตคิดเข้างาน		100,500

ค. เดบิต งานระหว่างทำ	361,500	
เครดิต วัสดุดิบทางตรง		150,000
ค่าแรงทางตรง		108,000
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต		103,500

ง. เดบิต งานระหว่างทำ	255,000	
เครดิต วัสดุดิบทางตรง		150,000
ค่าแรงทางตรง		105,000

5. จากโจทย์ข้างต้น การโอนต้นทุนสินค้าที่ผลิตเสร็จเข้าเป็นสินค้าสำเร็จรูป ได้แก่ข้อใด

ก. เดบิต สินค้าสำเร็จรูป	354,000	
เครดิต งานระหว่างทำ		354,000

ข. เดบิต งานระหว่างทำ	357,300	
เครดิต สินค้าสำเร็จรูป		357,300

ค. เดบิต งานระหว่างทำ	349,800	
เครดิต สินค้าสำเร็จรูป		349,800

ง. เดบิต สินค้าสำเร็จรูป	352,800	
เครดิต วัสดุดิบทางตรง		150,000
ค่าแรงทางตรง		130,500
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต		72,300

6. ข้อใดวิเคราะห์ความแตกต่างของการบันทึกบัญชีตามระบบต้นทุนจริงและระบบต้นทุนปกติได้ถูกต้อง

ก. ระบบต้นทุนจริงใช้สำหรับกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ระบบต้นทุนปกติใช้สำหรับกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

ข. ระบบต้นทุนจริงบันทึกค่าใช้จ่ายการผลิตจากการประมาณการ ระบบต้นทุนปกติบันทึกค่าใช้จ่ายการผลิตตามความเป็นจริง

ค. ระบบต้นทุนจริงใช้สำหรับการบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง ระบบต้นทุนปกติใช้สำหรับการบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือแบบสิ้นงวด

ง. ระบบต้นทุนจริงบันทึกค่าใช้จ่ายการผลิตตามความเป็นจริง ระบบต้นทุนปกติบันทึกค่าใช้จ่ายการผลิตจากการประมาณการ

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 7-8

บริษัทเปรมประชา จำกัด มีข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม 25x8 ดังนี้ ซื้อวัตถุดิบจำนวน 78,000 บาท เบิกเข้าสู่กระบวนการผลิต 52,500 บาท เป็นวัตถุดิบทางตรง 44,250 บาท นอกนั้นเป็นวัตถุดิบทางอ้อม บันทึกค่าแรงพนักงานจำนวน 43,500 บาท เป็นค่าแรงทางตรง 37,500 บาท ค่าแรงทางอ้อม 6,000 บาท ค่าไฟฟ้าแสงสว่าง 3,900 บาท ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง 2,250 บาท ค่าควบคุมตรวจตรา 3,000 บาท

7. จากโจทย์ข้างต้น การบันทึกบัญชีข้อใดถูกต้อง เมื่อโอนต้นทุนการผลิตเข้าสู่บัญชีงานระหว่างทำจากการบันทึกบัญชีวัตถุดิบคงเหลือแบบต่อเนื่อง

ก. เดบิต งานระหว่างทำ	52,500	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500
ข. เดบิต ค่าแรงทางตรง	37,500	
ค่าแรงทางอ้อม	6,000	
เครดิต ค่าแรงงาน		43,500
ค. เดบิต งานระหว่างทำ	44,250	
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	8,250	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500
ง. เดบิต งานระหว่างทำ	81,750	
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	23,400	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500
ค่าแรงงาน		43,500
เงินสด		9,150

8. จากโจทย์ข้างต้น การบันทึกบัญชีข้อใดถูกต้อง จากการบันทึกบัญชีวัตถุดิบคงเหลือแบบสิ้นงวด

ก. เดบิต ค่าแรงทางตรง	37,500	
ค่าแรงทางอ้อม	6,000	
เครดิต ค่าแรงงาน		43,500
ข. เดบิต วัตถุดิบทางตรง	44,250	
วัตถุดิบทางอ้อม	8,250	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500

ค. เดบิต งานระหว่างทำ	44,250	
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	8,250	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500
ง. เดบิต งานระหว่างทำ	83,100	
คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	23,400	
เครดิต คุมยอดวัตถุดิบ		52,500
ค่าแรงงาน		44,850
เงินสด		9,150

คำสั่ง จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9-10

บริษัทอุตสาหกรรมการเกษตร จำกัด มีโรงงานตั้งอยู่ที่ จ. สมุทรปราการ และสำนักงานตั้งอยู่กรุงเทพฯ รายละเอียดการดำเนินงานของกิจการในระหว่างเดือนตุลาคม 25x8 ดังนี้

- ต.ค. 5 กิจการซื้อวัตถุดิบเป็นเงินเชื่อ 90,000 บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%
- 8 เบิกวัตถุดิบทางตรงใช้ในการผลิต 60,750 บาท และทางอ้อม 15,000 บาท
- 15 บันทึกค่าแรงคนงาน 52,500 บาท หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 5% เงินประกันสังคม 5% บริษัทจ่ายสมทบ 5% จ่ายค่าแรงพนักงานเป็นเช็ค
- ต.ค.17 จำแนกค่าแรงเป็นค่าแรงทางตรง 40,500 บาท นอกนั้นเป็นค่าแรงทางอ้อม
- 22 กิจการโอนบัญชีค่าเบี้ยประกันภัยโรงงานจ่ายล่วงหน้า จำนวน 42,000 บาท เป็นค่าเบี้ยประกันภัยในเดือนนี้ 10,500 บาท
- 25 กิจการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้างานในอัตรา 80% ของค่าแรงทางตรง
- 30 กิจการตรวจนับสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วย งานระหว่างทำต้นงวด 15,000 บาท งานระหว่างทำปลายงวด 28,500 บาท สินค้าสำเร็จรูปต้นงวด 18,000 บาท สินค้าสำเร็จรูปปลายงวด 22,500 บาท

9. จากโจทย์ข้างต้น การบันทึกบัญชีของสำนักงานในวันที่ 15 ตุลาคม 25x8 ได้แก่ข้อใด

ก. เดบิต ค่าแรง	52,500	
เครดิต แยกประเภทโรงงาน		52,500
ข. เดบิต ค่าแรง	52,500	
เงินประกันสังคมจ่ายสมทบ	2,625	
เครดิต เงินฝากธนาคาร		47,250
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย		2,625
เงินประกันสังคมรอนำส่ง		5,250
ค. เดบิต แยกประเภททั่วไป	52,500	

เงินประกันสังคมจ่ายสมทบ	2,625	
เครดิต เงินฝากธนาคาร		47,250
ภาษีหัก ณ ที่จ่าย		2,625
เงินประกันสังคมรอนำส่ง		5,250
ง. เดบิต แยกประเภทโรงงาน	52,500	
เงินประกันสังคมจ่ายสมทบ	2,625	
เครดิต เงินฝากธนาคาร		47,250
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย		2,625
เงินประกันสังคมรอนำส่ง		5,250
10. จากโจทย์ข้างต้น การบันทึกบัญชีของโรงงานในวันที่ 22 ตุลาคม 25x8 ได้แก่ข้อใด		
ก. เดบิต แยกประเภททั่วไป	10,500	
เครดิต ค่าเบี้ยประกันจ่ายล่วงหน้า		10,500
ข. เดบิต คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	10,500	
เครดิต แยกประเภททั่วไป		10,500
ค. เดบิต คุมยอดค่าใช้จ่ายการผลิต	10,500	
เครดิต ค่าเบี้ยประกันจ่ายล่วงหน้า		10,500
ง. เดบิต แยกประเภทโรงงาน	31,500	
เครดิต ค่าเบี้ยประกันจ่ายล่วงหน้า		31,500

บรรณานุกรม

- กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์. (2557) การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/>
- ชูณหทัยมาณ บุษุมิ. (2554). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการบันทึกบัญชีตามระบบบัญชีคู่. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคล้านนาเชียงใหม่
ค้นจาก <http://pvcari.com/myfile/>
- บุญนำ เกษี. (2559). การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชลกันยานุกูล อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เรื่อง กราฟ โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ค้นจาก <http://boonnum.files.wordpress.com/>
- ณรงค์ฤทธิ์ วิชา. (2559). การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป็น อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา. สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th/>